

REKORDATUM (1) *sb n indecl*

e oraz o jasne, a pochylone.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwyczajowe obchodzenie przez organistę lub księdza domów parafian po kweście [rekordacja, zebranie uczciwe sług kościelnych z śpiewaniem od domu do domu; podźmy na rekordacją, abo recordatum Cn]:

Zwrot: »iść rekordatum«: Nie w karczmiéch dla noclegu/ ále w łzkołách łtaway. Do łwych łie miéy/ gdyby łie w Niedźielę tráfiło/ Idź z nimi rekordatum/ zaćby co przybyło. WyprPl C2v.

Cf [REKORDACYJA]

LWil